

II.

Proletärer och kommunister.

I vilket förhållande stå kommunisterna till proletärer-
na i allmänhet?

Kommunisterna utgöra intet särskilt parti gentemot
de andra arbetarpartierna.

De hava inga från hela proletariatets intresse skilda
intressen.

De uppställa inga särskilda principer, efter vilka de
vilja föreskriva proletariatets rörelse.

Kommunisterna skilja sig från de övriga partierna
bland proletariatet endast därigenom, att de dels i pro-
letärernas olika nationella strider framhålla och göra gäl-
lande proletariatets gemensamma, av nationaliteten obe-
roende intressen, och dels i de olika utvecklingsgrader,
som kampen mellan bourgeoisi och proletariat genom-
går, städse verka i den samfälda rörelsens intresse.

Kommunisterna utgöra alltså praktiskt den beslut-
sammaste, alltjämt pådrivande delen av alla länders ar-
betarpartier. Teoretiskt hava de före den övriga mas-
san av proletariatet kommit till insikt om villkoren för
samt gången och de allmänna resultaten av proletariatets
rörelse.

Kommunisternas närmaste mål är detsamma som för
alla övriga proletariska partier; proletariatets bildande till
klass, störtande av bourgeoisiväldet, erövring av den
politiska makten genom proletariatet.

Kommunisternas teoretiska läror grunda sig inga-
lunda på idéer eller principer, som den ene eller den
andre världsförbättraren upfunnit eller upptäckt.

De äro blott allmänna uttryck för faktiska förhållan-
den inom en existerande klasskamp, en inför våra ögon
försiggående historisk rörelse.

Avskaffandet av äldre egendomsförhållanden är icke
någonting speciellt för kommunismen särskilt.

Alla egendomsförhållanden ha varit underkastade en be-
ständig historisk växling, en beständig historisk förändring.